

nitudinem minuimus, alterâ verò retractio fit à capite & faucibus. Quodsi sanguinis non adsit abundantia, in tam præcipiti suffocationis periculo, statim ad cephalicam aperiendam nos accingamus.

§. 4. Animadvertendum insimul, quamnam partem inflammatio magis afficiat, tunc enim ea in cubito eligenda vena, quæ partem affectam respicit, & cum eâ communicat.

§. 5. Si in fœminis ex suppressione mensium contracta fuerit angina, secabimus venam in pede, ut hâc ratione non solum revulsio fiat à faucibus, sed & consuetam evacuationem menstruam revocemus.

§. 6. Quæ autem venarum primo loco sit aperienda, eane quæ in cubito, an verò quæ in talo? de eo pariliter inter Medicos controvertitur. Sententiam *beatissimi D. Sennerti* amplectimur, qui distinctione hic opus esse scribit, ita, ut si periculum non urgeat, ex poplite vel talo sanguis primò mittatur, ut retentio menstruorum solvatur, & sanguis à faucibus ad partes distantes retrahatur: sin affectus valde urgeat, & suffocationis metus præstò sit, mox in brachio vena percutiatur.

§. 7. In obstructione hæmorrhoidum idem tentandum per hirudinum appositionem, vel alia fluxum intermissum restituentia.

§. 8. In gravidis anginosi detractionem sanguinis ipsa urget necessitas, ideoque & istis vena in cubito secanda erit. *Hoc auxilium, inquit Heurnius, etiam adhibendum in gravidatis mulieribus, postremis quoque mensibus, sed ad trium vel quatuor unciarum molem. Hoc citra injuriam fatûs & fata fiet.*

§. 9. In anginis malignis & epidemiis rem aliter se habere, annotat *Wierus loco allegato*, ubi de universali hocce remedio verba faciens ita scribit. *Universales corporis evacuationes, quæ præstantur aut pharmaci purgantis adsumptione, aut phlebotomia usurpatione, plus læsionis quàm emolumenti inferebant: nisi quod in principio cucurbitulas sine scarificatione humeris collo proximis in teneriori ætate affixas juvisse, & in aliis sanguinis ex lingua venulis*

ex-